

Samenvatting lezing Harry Cock:

Harry Cock is voor mij een ikoon van het noorden. Dankzij zijn jarenlange aanwezigheid in de Volkskrant en Noorderbreedte, en nu met zijn beelden voor het boek van Jos Bazelmans over de Wadden, 'Gedeelde Ruimte', heeft hij de mensen en de landschappen van Noord-Nederland bekend gemaakt, als het ware een gezicht gegeven, in de rest van het land. Wie niet zelf in het noorden woont, kijkt met zijn ogen.

Al kijkend naar het omvangrijke oeuvre van Harry en al pratend daarover met hem meen ik twee leidraden in zijn werk te hebben gevonden. Het eerste is de wisselwerking tussen mens en landschap. Hij is geen landschapsfotograaf pur sang, de mens en/of zijn sporen zijn altijd wel duidelijk aanwezig in zijn beelden. Dat plaatsen van de mens in het landschap is ook een stijlmiddel, een manier om greep te krijgen op die grote ruimte, die grote luchten. Want zonder iets wat maat en schaal geeft kunnen we geen vat krijgen op ruimte, dan wordt die leegte.

Het tweede is mededogen. Hij geeft de mensen die hij fotografeert een context, een thuis. Dat doet hij vaak met humor, door kleine anekdotes erin te stoppen: een radio-opnamestudio buiten op een boerenkar, de toegewijde huiseigenaar die de tuin onderhoudt met een stofzuiger. Hij heeft ook oog voor het tijdloze, zoals te zien is op de foto in zijn boek 'Omstreken' van spelende kinderen. Is het 1969? 2009? We weten het niet, de tijd is even stilgezet. Harry is, zegt hij zelf, zich altijd zeer bewust van zijn rol als chroniqueur van Noord-Nederland en het leven dat daarbij hoort. En bij dat leven hoort onherroepelijk dat er dingen voorbij gaan. Dankzij Harry Cock gebeurt dat niet onopgemerkt.

Een blijk van die mededogen is het feit dat hij vaak een Rolliflex gebruikt. Doordat hij naar beneden kijkt in de camera kan hij de mensen en de plekken die hij fotografeert blijven aankijken. Hij verschuilt zich niet achter zijn fototoestel, het apparaat staat niet tussen de fotograaf en zijn onderwerp. Daarover schreef Marcel Möring, schrijver en vriend van Harry Cock, treffende woorden in de inleiding van 'Omstreken': "In die zoveelhonderdste van een seconde wordt niet alleen het negatief belicht, maar ook de kunstenaar zelf, de persoon van de fotograaf, zijn leven, zijn houding, zijn werk, zijn ziel."

Tracy Metz